

Zbornik sudske prakse

PRESUDA SUDA (treće vijeće)

6. listopada 2022.*

„Zahtjev za prethodnu odluku – Zajednička prometna politika – Direktiva 2006/126/EZ – Članak 11. stavci 2. i 4. – Privremeno oduzimanje prava na upravljanje motornim vozilom – Vozačka dozvola koju je država članica uobičajenog boravišta izdala u zamjenu za vozačku dozvolu koju je izdala druga država članica – Odbijanje prve države članice da izvrši odluku o privremenom oduzimanju prava na upravljanje vozilom donesenu u drugoj državi članici – Obveza druge države članice da na svojem državnom području ne prizna valjanost vozačke dozvole koja je bila predmet privremenog oduzimanja”

U predmetu C-266/21,

povodom zahtjeva za prethodnu odluku na temelju članka 267. UFEU-a, koji je uputio Sofijski gradski sud (Gradski sud u Sofiji, Bugarska), odlukom od 26. travnja 2021., koju je Sud zaprimio istog dana, u kaznenom postupku protiv

HV

uz sudjelovanje:

Sofijska gradska prokuratura,

SUD (treće vijeće),

u sastavu: K. Jürimäe, predsjednica vijeća, N. Jääskinen, M. Safjan, N. Piçarra (izvjestitelj) i M. Gavalec, suci,

nezavisni odvjetnik: J. Richard de la Tour,

tajnik: A. Calot Escobar,

uzimajući u obzir pisani postupak,

uzimajući u obzir očitovanja koja su podnijeli:

- za njemačku vladu, J. Möller, A. Hoesch i D. Klebs, u svojstvu agenata,
- za španjolsku vladu, M. J. Ruiz Sánchez, u svojstvu agenta,
- za mađarsku vladu, M. Z. Fehér i R. Kissné Berta, u svojstvu agenata,

* Jezik postupka: bugarski

– za Europsku komisiju, S. Grünheid, P. Messina i I. Zaloguin, u svojstvu agenata, odlučivši, nakon što je saslušao nezavisnog odvjetnika, da u predmetu odluči bez mišljenja, donosi sljedeću

Presudu

- 1 Zahtjev za prethodnu odluku odnosi se na tumačenje članka 2. točke 4. i članka 4. stavka 1. točke (d) Okvirne odluke Vijeća 2008/947/PUP od 27. studenoga 2008. o primjeni načela uzajamnog priznavanja na presude i probacijske odluke s ciljem nadzora probacijskih mjera i alternativnih sankcija (SL 2008., L 337, str. 102.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 16., str. 148.) i članka 11. stavaka 2. i 4. Direktive 2006/126/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 20. prosinca 2006. o vozačkim dozvolama (SL 2006., L 403, str. 18.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 8., str. 107. i ispravak SL 2016., L 169, str. 18.).
- 2 Zahtjev je upućen u okviru postupka čiji je predmet izvršenje u Španjolskoj odluke o privremenom oduzimanju prava na upravljanje vozilom koja je osobi s boravištem u Španjolskoj, čija je vozačka dozvola izdana u toj državi članici kao zamjena za vozačku dozvolu izdanu u Bugarskoj, izrečena u potonjoj državi članici.

Pravni okvir

Pravo Unije

Okvirna odluka 2008/947

- 3 Članak 1. Okvirne odluke 2008/947, naslovljen „Ciljevi i područje primjene”, u stavku 2. propisuje:
„Ova se Okvirna odluka primjenjuje samo na:
(a) priznavanje presuda i, prema potrebi, probacijskih odluka;
(b) prijenos odgovornosti za nadzor probacijskih mjera i alternativnih sankcija;
[...]
kako je opisano i predviđeno ovom Okvirnom odlukom.”
- 4 Članak 2. te okvirne odluke, naslovljen „Definicije”, glasi kako slijedi:
„Za potrebe ove Okvirne odluke:
[...]

4. ‚alternativna sankcija‘ znači sankcija kojom se izriče obveza ili nalog, a nije kazna zatvora, mjera koja uključuje oduzimanje slobode ili novčana kazna;

[...]”

5 Članak 4. navedene okvirne odluke koji se odnosi na „[v]rste probacijskih mjera i alternativnih sankcija” u stavku 1. predviđa:

„Ova se Okvirna odluka primjenjuje na sljedeće probacijske mjere ili alternativne sankcije:

[...]

(d) naloge koji se odnose na ponašanje, boravište, obrazovanje i osposobljavanje te slobodne aktivnosti, ili koji sadrže ograničenja ili načine obavljanja stručnih djelatnosti;

[...]”

6 Članak 6. te okvirne odluke naslovljen „Postupak za prosljeđivanje presude i, prema potrebi, probacijske odluke” u stavku 1. propisuje:

„Kada kod primjene članka 5. stavka 1. ili 2. nadležno tijelo države izdavanja prosljeđuje presudu i, prema potrebi, probacijsku odluku drugoj državi članici, ono osigurava da je u prilogu potvrda čiji je standardni obrazac utvrđen u Prilogu I.”

Direktiva 2006/126

7 Uvodna izjava 15. Direktive 2006/126 glasi:

„Radi sigurnosti prometa na cestama, države članice moraju imati mogućnost primjene svojih nacionalnih propisa o oduzimanju, privremenom oduzimanju, produljenju i poništenju vozačkih dozvola svim imateljima dozvola koji imaju uobičajeno boravište na njihovom državnom području.”

8 U skladu s člankom 2. stavkom 1. te direktive „[d]ržave članice uzajamno priznaju vozačke dozvole koje su izdale.”

9 Članak 11. navedene direktive naslovljen „Razne odredbe u vezi sa zamjenom, oduzimanjem, nadomještanjem i priznavanjem vozačkih dozvola” u stavicima 1., 2. i 4. propisuje:

„1. Ako imatelj valjane nacionalne vozačke dozvole koju je izdala država članica stekne uobičajeno boravište u drugoj državi članici, on može zatražiti da se njegova vozačka dozvola zamijeni jednakovrijednom dozvolom. [...]

2. Poštujući načelo teritorijalnosti kaznenog i policijskog prava, država članica u kojoj imatelj vozačke dozvole druge države članice ima uobičajeno boravište može primijeniti svoje nacionalne propise o ograničavanju, privremenom oduzimanju, oduzimanju ili ukidanju prava na upravljanje vozilom te, prema potrebi, u tu svrhu zamijeniti dozvolu.

[...]

4. Država članica odbit će izdati vozačku dozvolu podnositelju zahtjeva čija je vozačka dozvola u drugoj državi članici ograničena, privremeno oduzeta ili oduzeta.

Država članica odbit će priznati valjanost svake vozačke dozvole koju je izdala druga država članica osobi čija je vozačka dozvola na području ove prve države članice ograničena, privremeno oduzeta ili oduzeta.

Država članica može također odbiti izdati vozačku dozvolu podnositelju zahtjeva čija je vozačka dozvola u drugoj državi članici ukinuta.”

10 Članak 12. te direktive, pod naslovom „Uobičajeno boravište”, u stavku 1. predviđa:

„U smislu ove Direktive, ‚uobičajeno boravište’ znači mjesto gdje osoba obično živi, to jest najmanje 185 dana u kalendarskoj godini, radi osobnih i poslovnih veza ili, u slučaju osobe bez poslovnih veza, radi osobnih veza koje pokazuju čvrstu povezanost između te osobe i mjesta gdje živi.”

11 U skladu s člankom 15. prvom rečenicom Direktive 2006/126, naslovljenim „Uzajamna pomoć”:

„Države članice pomažu jedna drugoj u provedbi ove Direktive i razmjenjuju podatke o dozvolama koje su izdale, zamijenile, nadomjestile, obnovile ili povukle.”

Bugarsko pravo

12 Na temelju članka 78.a Nakazatelnog kodeksa (Kazneni zakonik, u daljnjem tekstu: NK):

„1. [Nadležni] sud oslobađa punoljetnu osobu od njezine kaznene odgovornosti i izriče joj novčanu kaznu u iznosu od 1 000 do 5 000 [bugarskih leva (BGN) (okvirno 500 do 2 500 eura)] ako su kumulativno ispunjeni sljedeći uvjeti:

- (a) kazneno djelo kažnjava se kaznom zatvora do tri godine ili drugom manje strogom kaznom, ako je počinjeno s namjerom ili kaznom zatvora do pet godina ili drugom manje strogom kaznom u slučaju nehaja;
- (b) počinitelj nije osuđen za kazneno djelo koje se progoni po službenoj dužnosti i nije oslobođen od svoje kaznene odgovornosti na temelju ovog poglavlja;
- (c) imovinska šteta uzrokovana kažnjivim djelom nadoknađena je.

[...]

4. Sud koji izriče novčanu kaznu iz stavka 1. također može izreći upravnu sankciju privremenog oduzimanja prava na obavljanje zanimanja ili djelatnosti u trajanju do tri godine ako je privremeno oduzimanje tog prava predviđeno za predmetno kazneno djelo.”

Glavni postupak i prethodna pitanja

13 Presudom od 26. lipnja 2018., koja je postala pravomoćna 20. studenoga 2019., Sofijski gradski sud (Gradski sud u Sofiji, Bugarska), sud koji je uputio zahtjev u ovom predmetu, proglasio je osobu HV krivom za upravljanje motornim vozilom na bugarskom državnom području protivno

pravilima o cestovnom prometu te za nanošenje srednje teških tjelesnih ozljeda iz nehaja nekoliko osoba. Na osnovi članka 78.a stavka 1. NK-a taj je sud oslobodio osobu HV od njezine kaznene odgovornosti za to kazneno djelo i izrekao joj upravnu novčanu kaznu u iznosu od 1000 leva (okvirno 500 eura). Osim toga, na temelju članka 78.a stavka 4. NK-a, navedeni je sud odlučio osobi HV privremeno oduzeti pravo na upravljanje motornim vozilom u trajanju od šest mjeseci počevši od dana pravomoćnosti presude.

- 14 Državni odvjetnik pri sudu koji je uputio zahtjev obavijestio je taj sud da se to privremeno oduzimanje prava ne može provesti na bugarskom državnom području s obzirom na to da je prebivalište osobe HV u Španjolskoj i da je njezina vozačka dozvola koju su izdala bugarska tijela zamijenjena istovjetnom dozvolom koju su izdala španjolska tijela.
- 15 Sud koji je uputio zahtjev 27. listopada 2020. izdao je potvrdu na temelju Okvirne odluke 2008/947, koja je proslijeđena Juzgadu Central de lo Penal (Središnji kazneni sud, Španjolska). U odjeljku (j) te potvrde, naslovljenom „Podaci o trajanju i vrsti probacijske mjere (probacijskih mjera) ili alternativne sankcije (alternativnih sankcija)”, u točki 4. označeno je polje „nalozi koji se odnose na ponašanje, boravište, obrazovanje i osposobljavanje te slobodne aktivnosti, ili koji sadrže ograničenja ili načine obavljanja stručnih djelatnosti”. U točki 5. tog odjeljka navedeno je da se alternativna sankcija sastoji od privremenog oduzimanja prava na upravljanje motornim vozilom u trajanju od šest mjeseci.
- 16 Odlukom od 17. veljače 2021. Juzgado Central de lo Penal (Središnji kazneni sud, Španjolska) odbio je priznati proslijeđenu presudu i izvršiti kaznu izrečenu osobi HV jer se ta kazna ne nalazi među kaznama predviđenima Leyem 23/2014 de reconocimiento mutuo de resoluciones penales en la Unión Europea (Zakon 23/2014 o uzajamnom priznavanju presuda u području kaznenog prava u Europskoj uniji) od 20. studenoga 2014. (BOE br. 282, od 21. studenoga 2014., str. 1.) i okvirnim odlukama o izvršenju kazni ili probacijskih odluka u Europskoj uniji. Taj je sud svoje odbijanje također obrazložio na osnovi Direktive 2006/126.
- 17 Sud koji je uputio zahtjev smatra da to odbijanje onemogućava stvarnu provedbu privremenog oduzimanja prava na upravljanje vozilom izrečenu osobi HV što *de facto* dovodi do njezina nekažnjavanja. Takva je odluka pritom obuhvaćena Okvirnom odlukom 2008/947 jer čini „alternativnu sankciju” kojom se izriče „nalog[...] koji se odnos[i] na ponašanje” u smislu članka 2. točke 4. i članka 4. stavka 1. točke (d) te okvirne odluke.
- 18 Taj sud također smatra da je načelo teritorijalnosti kaznenog i policijskog prava, navedeno u članku 11. stavku 2. Direktive 2006/126, protivno načelu uzajamnog priznavanja presuda u kaznenim predmetima, kako je ono konkretizirano Okvirnom odlukom 2008/947. Prema njegovu mišljenju, postavlja se pitanje koji je od tih dvaju akata prava Unije primjenjiv kako bi se utvrdilo treba li Juzgadu Central de lo Penal (Središnji kazneni sud, Španjolska) proslijeđiti novu potvrdu na temelju te okvirne odluke.
- 19 U tim je okolnostima Sofijski gradski sad (Gradski sud u Sofiji) odlučio prekinuti postupak i uputiti Sudu sljedeća prethodna pitanja:
 - „1. Jesu li sudske odluke u kaznenim postupcima kojima se u slučaju kaznenih djela povrede propisa o cestovnom prometu i nanošenja srednje teških tjelesnih ozljeda prouzročeni iz nehaja počinitelju izriče upravna sankcija privremenog oduzimanja prava na upravljanje vozilom na određeno vrijeme obuhvaćene područjem primjene članka 2. točke 4. i članka 4. stavka 1. točke (d) Okvirne odluke [2008/947]?

2. Jesu li odredbe članka 11. stavka 2. i članka 11. stavka 4. prvog do trećeg podstavka Direktive [2006/126] osnova na temelju koje država članica, u kojoj imatelj vozačke dozvole koju je izdala ta država članica ima uobičajeno boravište, može odbiti priznavanje i izvršenje upravne sankcije u obliku privremenog oduzimanja prava na upravljanje motornim vozilom, izrečene u drugoj državi članici zbog kaznenog djela povrede propisa o cestovnom prometu i nanošenja srednje teških tjelesnih ozljeda iz nehaja trećim osobama, u okolnostima u kojima je kazneno djelo počinjeno dok je počinitelj posjedovao vozačku dozvolu koju mu je izdala država uobičajenog boravišta u zamjenu za vozačku dozvolu koju je prvotno izdala država koja ga je osudila?”

Dopuštenost

- 20 Njemačka vlada dvoji u pogledu dopuštenosti zahtjeva za prethodnu odluku ističući da pred sudom koji je uputio zahtjev nije u tijeku nijedan postupak i da se čini da taj sud traži potvrdu da su španjolska tijela povrijedila pravo Unije, što ne može biti predmet zahtjeva za prethodnu odluku.
- 21 Prema ustaljenoj sudskoj praksi isključivo je na nacionalnom sudu pred kojim se vodi postupak i koji mora preuzeti odgovornost za sudsku odluku koja će biti donesena da uzimajući u obzir posebnosti predmeta ocijeni nužnost prethodne odluke za donošenje svoje presude i relevantnost pitanja koja postavlja Sudu. Iz navedenog proizlazi da pitanja koja se odnose na pravo Unije uživaju presumpciju relevantnosti. Sud može odbiti odgovoriti na prethodno pitanje nacionalnog suda samo ako je očito da zatraženo tumačenje prava Unije nema nikakve veze s činjeničnim stanjem ili predmetom glavnog postupka, ako je problem hipotetski ili ako Sud ne raspolaže činjeničnim i pravnim elementima potrebnima da bi mogao dati koristan odgovor na postavljena pitanja (vidjeti u tom smislu presudu od 23. studenoga 2021., IS (Nezakonitost rješenja kojim se upućuje zahtjev za prethodnu odluku), C-564/19, EU:C:2021:949, t. 60. i 61. i navedenu sudsku praksu).
- 22 U tom pogledu, iz samog teksta članka 267. UFEU-a proizlazi da zahtijevana prethodna odluka treba biti „potrebna” kako bi sud koji je uputio zahtjev „mogao donijeti presudu” u predmetu o kojem odlučuje (vidjeti u tom smislu presudu od 26. ožujka 2020., Miasto Łowicz et Prokurator Generalny, C-558/18 i C-563/18, EU:C:2020:234, t. 45. i navedenu sudsku praksu).
- 23 U ovom slučaju iz zahtjeva za prethodnu odluku proizlazi da sud koji je uputio zahtjev – pred kojim je postupak pokrenulo državno odvjetništvo – u okviru postupka koji je pred njim u tijeku treba odlučiti o načinu izvršenja odluke o privremenom oduzimanju prava na upravljanje motornim vozilom izrečene osobi HV. U tom kontekstu, kao što je to navedeno u točki 18. ove presude, taj sud postavlja pitanje treba li se temeljiti na Direktivi 2006/126 ili na Okvirnoj odluci 2008/947 kako bi utvrdio treba li Juzgadu Central de lo Penal (Središnji kazneni sud) proslijediti novu potvrdu iz te okvirne odluke.
- 24 Stoga se čini da je zatraženo tumačenje prava Unije nužno kako bi sud koji je uputio zahtjev mogao donijeti svoju presudu.
- 25 U tim je okolnostima zahtjev za prethodnu odluku dopušten.

O prethodnim pitanjima

Drugo pitanje

- 26 Tim pitanjem, koje valja najprije razmotriti, sud koji je uputio zahtjev u biti pita treba li članak 11. stavak 2. u vezi s člankom 11. stavkom 4. drugim podstavkom Direktive 2006/126 tumačiti na način da ovlašćuje državu članicu uobičajenog boravišta imatelja vozačke dozvole koju je izdala ta država članica, da na svojem državnom području ne prizna i ne izvrši odluku o privremenom oduzimanju prava na upravljanje motornim vozilom koju je tom imatelju izrekla druga država članica zbog prometnog prekršaja počinjenog na njezinu državnom području i u slučaju da je ta vozačka dozvola izdana kao zamjena za vozačku dozvolu koju je prethodno izdala država članica u kojoj je počinjen taj prometni prekršaj.
- 27 Kao prvo, iz članka 11. stavka 2. Direktive 2006/126, u vezi s njezinom uvodnom izjavom 15., proizlazi da zbog razloga cestovne sigurnosti i podložno načelu teritorijalnosti kaznenog i policijskog prava, država članica u kojoj imatelj vozačke dozvole koju je izdala druga država članica ima uobičajeno boravište u smislu članka 12. te direktive može na tu osobu primijeniti svoje nacionalne propise o ograničavanju, privremenom oduzimanju, oduzimanju ili ukidanju prava na upravljanje vozilom te, prema potrebi, u tu svrhu zamijeniti dozvolu. Ta se odredba stoga odnosi na situaciju u kojoj imatelj vozačke dozvole ima uobičajeno boravište u državi članici različitoj od države članice koja je izdala tu dozvolu (vidjeti analogijom presudu od 23. travnja 2015., Aykul, C-260/13, EU:C:2015:257, t. 52.).
- 28 Međutim, u ovom slučaju, vozačku dozvolu kojom raspolaže osoba HV izdala je država članica njezina uobičajenog boravišta u zamjenu za vozačku dozvolu koju je izdala država članica u kojoj je osobi HV privremeno oduzeto pravo upravljanja vozilom zbog cestovnog prekršaja počinjenog na njezinu državnom području o kojem je riječ u glavnom postupku. Takva situacija stoga nije obuhvaćena člankom 11. stavkom 2. Direktive 2006/126. Naime, nakon što je pojedincu vozačka dozvola izdana u jednoj državi članici zamijenjena dozvolom koju je izdala država članica njegova uobičajenog boravišta, više ga se ne može smatrati „imatelj[em] vozačke dozvole druge države članice” u smislu te odredbe.
- 29 Kao drugo, kad je riječ o članku 11. stavku 4. Direktive 2006/126, valja navesti da će u skladu s drugim podstavkom tog stavka, država članica odbiti priznanje valjanosti svake vozačke dozvole koju je izdala druga država članica osobi čija je vozačka dozvola na njezinu državnom području ograničena, privremeno oduzeta ili oduzeta. Iz pojmova „odbit će priznati” proizlazi da ta odredba ne predviđa mogućnost, nego predviđa obvezu predmetne države članice (vidjeti u tom smislu presude od 26. travnja 2012., Hofmann, C-419/10, EU:C:2012:240, t. 53. i od 28. listopada 2020., Kreis Heinsberg, C-112/19, EU:C:2020:864, t. 37.).
- 30 Članak 11. stavak 4. drugi podstavak Direktive 2006/126 odnosi se na mjere donesene na temelju kaznenog i policijskog prava države članice koje utječu na valjanost, na državnom području te države članice, vozačke dozvole koju je izdala druga država članica (presuda od 23. travnja 2015., Aykul, C-260/13, EU:C:2015:257, t. 61.). Obveza predviđena tom odredbom tako se odnosi na jamčenje djelotvornog izvršenja odluke o privremenom oduzimanju prava na upravljanje vozilom koja je izrečena na državnom području države članice koja ju je donijela u skladu s načelom teritorijalnosti kaznenog i policijskog prava iz članka 11. stavka 2. te direktive. Naime, na temelju tog načela, država članica na čijem je državnom području počinjen cestovni prekršaj jedina je

nadležna sankcionirati taj prekršaj donošenjem, ovisno o slučaju, mjere oduzimanja prava na upravljanje vozilom (vidjeti analogijom presude od 20. studenoga 2008., Weber, C-1/07, EU:C:2008:640, t. 38. i od 23. travnja 2015., Aykul, C-260/13, EU:C:2015:257, t. 62.).

- 31 Iz toga slijedi da članak 11. stavak 4. drugi podstavak Direktive 2006/126 s obzirom na načelo teritorijalnosti kaznenog i policijskog prava ne podrazumijeva da odluku o privremenom oduzimanju prava na upravljanje vozilom izrečenu na državnom području jedne države članice treba priznati i izvršiti u drugim državama članicama, osobito onoj u kojoj imatelj vozačke dozvole, u odnosu na kojeg je ta odluka donesena, ima uobičajeno boravište u smislu članka 12. prvog stavka te direktive. Naime, samo je država članica koja je donijela odluku o privremenom oduzimanju prava na upravljanje vozilom nadležna da na svojem državnom području osigura izvršenje takve odluke i to čak i u situaciji u kojoj njezin adresat ima uobičajeno boravište u drugoj državi članici.
- 32 Iz toga slijedi da okolnost, koju navodi sud koji je uputio zahtjev, da je osoba HV bila imatelj vozačke dozvole koju su bugarske vlasti izdale prije nego što je država članica njegova uobičajenog boravišta, na temelju zamjene provedene na osnovi članka 11. stavka 1. Direktive 2006/126, izdala vozačku dozvolu kojom je raspolagala u trenutku nastanka činjenica iz glavnog postupka, ne utječe na određivanje toga može li se odluka o privremenom oduzimanju prava na upravljanje vozilom donesena u odnosu na osobu HV zbog kažnjivog djela koje je počinila na bugarskom državnom području izvršiti na španjolskom državnom području.
- 33 U tom kontekstu, ipak treba dodati da članak 15. prva rečenica Direktive 2006/126 propisuje državama članicama da pomažu jedna drugoj u provedbi te direktive i da razmjenjuju podatke o dozvolama koje su izdale, zamijenile, nadomjestile, obnovile ili povukle.
- 34 Ta odredba može doprinijeti djelotvornom izvršenju odluke o privremenom oduzimanju prava na upravljanje vozilom koja je donesena u državi članici različitoj od one u kojoj dotična osoba ima svoje uobičajeno boravište. Naime, na zahtjev te države članice i u skladu s točkom 3. trećom rečenicom podtočkom (a) rubrikama 13. i 14. te točkom 4. podtočkom (a) Priloga I. Direktivi 2006/126, država članica uobičajenog boravišta može unijeti eventualne podatke o zabrani upravljanja vozilom na državnom području te države članice u vozačku dozvolu (vidjeti u tom smislu presudu od 29. travnja 2021., Stadt Pforzheim (Napomene u vozačkoj dozvoli), C-56/20, EU:C:2021:333, t. 45. i 46.).
- 35 S obzirom na prethodno navedeno, na drugo pitanje valja odgovoriti tako da članak 11. stavak 2. u vezi s člankom 11. stavkom 4. drugim podstavkom Direktive 2006/126 treba tumačiti na način da te odredbe državu članicu u kojoj se nalazi uobičajeno boravište imatelja vozačke dozvole koju je izdala ta država članica ovlašćuju da ne prizna i ne izvrši na svojem državnom području odluku o privremenom oduzimanju prava na upravljanje motornim vozilom koju je druga država članica donijela u odnosu na tog imatelja zbog prometnog prekršaja počinjenog na njezinu državnom području, i u slučaju da je ta vozačka dozvola izdana kao zamjena za vozačku dozvolu koju je prethodno izdala država članica u kojoj je počinjen taj prometni prekršaj.

Prvo pitanje

- 36 S obzirom na odgovor dan na drugo pitanje i na činjenicu da samo Direktiva 2006/126 uređuje situaciju u kojoj država članica na temelju svojeg nacionalnog zakonodavstva i zbog kažnjivog djela počinjenog na njezinu državnom području imatelju vozačke dozvole koju je izdala druga

država članica privremeno oduzima pravo na upravljanje vozilom, na način da učinak takvog privremenog oduzimanja ograničava samo na područje prvonavedene države, nije potrebno dati odgovor na prvo pitanje.

Troškovi

- 37 Budući da ovaj postupak ima značaj prethodnog pitanja za stranke glavnog postupka pred sudom koji je uputio zahtjev, na tom je sudu da odluči o troškovima postupka. Troškovi podnošenja očitovanja Sudu, koji nisu troškovi spomenutih stranaka, ne nadoknađuju se.

Slijedom navedenog, Sud (treće vijeće) odlučuje:

Članak 11. stavak 2. u vezi s člankom 11. stavkom 4. drugim podstavkom Direktive 2006/126/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 20. prosinca 2006. o vozačkim dozvolama

treba tumačiti na način da:

te odredbe državu članicu u kojoj se nalazi uobičajeno boravište imatelja vozačke dozvole koju je izdala ta država članica ovlašćuju da ne prizna i ne izvrši na svojem državnom području odluku o privremenom oduzimanju prava na upravljanje motornim vozilom koju je druga država članica donijela u odnosu na tog imatelja zbog prometnog prekršaja počinjenog na njezinu državnom području, i u slučaju da je ta vozačka dozvola izdana kao zamjena za vozačku dozvolu koju je prethodno izdala država članica u kojoj je počinjen taj prometni prekršaj.

Potpisi